

Arrest

nr. 155 204 van 23 oktober 2015
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Myanmarese nationaliteit te zijn, op 14 april 2015 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 maart 2015.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 26 juni 2015 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 30 juli 2015.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KALIN loco advocaat W. VETTERS en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen zou u een Rohingya zijn, geboren in Fakira Bazar, Maungdaw, Myanmar. Einde 2011 zou u, net als uw vader en oudere broer, moslim predikant geworden zijn. Na het overlijden van uw vader later in het jaar 2011 werd u geacht zijn rol over te nemen. Daardoor zou u vanaf begin 2012 problemen hebben gekregen met de lokale boeddhisten en de autoriteiten. Zij zouden enkele keren naar uw huis gekomen zijn. Gezien u niet aanwezig was, zouden ze bij uw dorpsgenoten naar u gevraagd hebben. Deze zouden evenwel niet gezegd hebben dat u zich nog in hun midden bevond, waarop de boeddhisten een twintig- tot dertigtal woningen in brand zouden gestoken hebben. U zou zich nog drie tot vier maanden schuil gehouden hebben in uw dorp. Op vraag van uw dorpsgenoten zou u uiteindelijk wel vertrokken zijn en zich gedurende ongeveer twee maanden in het naburige Kiladong schuil hebben gehouden. Van daaruit zou u in november 2012 uw land hebben verlaten. U zou eerst

naar een u onbekende plaats aan zee gereisd zijn, via u onbekende plaatsen. Daar zou u een boot hebben genomen naar India. In India zou u ongeveer vijf maanden in Delhi hebben gewoond, waar u Hindi zou hebben geleerd. In april 2013 zou u een vliegtuig naar Libië genomen hebben. Daar zou u ongeveer een jaar in Benghazi verbleven hebben. In juni 2014 zou u van daaruit een vliegtuig genomen hebben naar Frankrijk, waarna u met de wagen verder zou gereisd zijn naar België. U zou in België aangekomen zijn op 19 juni 2014 en vroeg er de volgende dag asiel aan. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u vier foto's van uw ouders voor.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) te worden vastgesteld dat u er niet in bent geslaagd om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming, aannemelijk te maken en dit omwille van volgende redenen.

Er kan immers geen enkel geloof worden gehecht aan uw bewering een Rohingya-moslim uit Myanmar te zijn. U verklaarde herhaaldelijk de taal Rohingya machtig te zijn, het Rohingya zou uw moedertaal zijn (zie gehoorverslag CGVS2, pp.2-3). Tijdens uw tweede gehoor voor het CGVS werd u op uw vraag bijgestaan door een tolk die het Rohingya machtig is. Toen deze tolk een gesprek met u voerde in het Rohingya werd duidelijk dat u en de tolk elkaar niet begrepen. U gaf daarvoor als uitleg dat de tolk geen Rohingya begreep, wat uiteraard geen steek houdt (zie gehoorverslag CGVS2, pp.2-3). Het is dan ook duidelijk dat u uw beweerde moedertaal, het Rohingya, niet machtig bent. U legde uw verklaringen bij de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) af in het Chittagong dialect (zie DVZ Verklaring). U verklaarde voor het CGVS dat uw verklaringen bij de DVZ goed werden weergegeven (zie gehoorverslag CGVS2, p.3). Ook tijdens het tweede gehoor op het CGVS werd vastgesteld dat u het Chittagong dialect spreekt (zie gehoorverslag CGVS2, p.3). Hoewel het Chittagong dialect lijkt op het Rohingya gaat het om twee aparte talen. Het Chittagong dialect is een dialect van de Bengaalse taal, dewelke gesproken wordt in de grensregio van Bangladesh met Myanmar (zie blauwe map, document 1). **Verder** werd er gepeild naar uw kennis van de Rohingya taal, aangezien u -ondanks bovenstaande vaststelling- bleef aangeven dat u wel het Rohingya machtig bent. U bevestigde hierbij echter de vaststelling van de Rohingya tolk, met name dat uw kennis van uw beweerde moedertaal onbestaande is. Het is immers zeer merkwaardig dat u een aantal eenvoudige woorden niet kunt aangeven in het Rohingya, zoals oom, geld, dorp, oorlog, wolk, identiteitskaart of chairman (zie gehoorverslag CGVS, p.6, pp.11-12, p.17, zie blauwe map, document 2, pp.94-95, p.104). U gebruikte daarbij bovendien ook Bengaalse woorden, zoals 'bahini' wanneer u gevraagd werd over de Nasaka, de ordetroepen in de grensregio (zie gehoorverslag CGVS2, p.12). Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat deze term enkel door Bengalen wordt gebruikt (zie blauwe map, document 2, p.27). U bleek overigens de volledige naam van de Nasaka niet te kennen (zie gehoorverslag CGVS, p.12). Het vermoeden dat u de Belgische asielinstanties intentioneel tracht te misleiden wordt **verder** bevestigd door de vaststelling dat u bij uw inschrijving had aangegeven dat u de Birmaanse taal als proceduretaal verkoos (zie Inschrijving). Het CGVS erkent dat u dit nadien corrigeerde naar het Rohingya, een taal die u niet machtig bleek. Bij het eerste gehoor op het CGVS bleek u ook de Birmaanse taal niet te kennen. Deze vaststellingen breken reeds volledig het geloof af in uw beweerde afkomst.

Voorts bleek u ook bijzonder weinig te weten over de regio waar u volgens uw verklaringen van afkomstig bent, hetgeen de geloofwaardigheid van uw beweerde herkomst verder teniet doet. **Zo** had u bij uw inschrijving opgegeven dat u afkomstig bent van Mandalay, Birma (zie Inschrijving). U corrigeerde dit nadien wel naar Maungdaw (zie DVZ Verklaring, pt.5). Wanneer u tijdens het tweede gehoor op het CGVS hiernaar werd gevraagd, gaf u aan dat u Mandalay had opgegeven omdat dat uw stad is. U verduidelijkte dat door te stellen dat Mandalay uw stad is en Fakira Bazar, uw dorp, er onder valt. U stelde dat men in uw taal spreekt van Maungdaw, en hier van Mandalay (zie gehoorverslag CGVS2, p.5). Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat Mandalay de naam is van zowel een stad als een staat in Myanmar, maar op een geheel andere locatie ligt dan Maungdaw, en Maungdaw in een andere staat ligt, met name Arakan (zie blauwe map, document 3). **Daarnaast** bleek u ook niet te weten waar in Myanmar dat district dan wel zou liggen. U gaf aan dat "aan de ene kant Akyab ligt, aan de andere kant Arakan". Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat Akyab de hoofdstad is van de staat Arakan (zie blauwe map, document 2, p.9). U werd hier dan ook naar gevraagd, maar gaf verkeerdelijk op dat de hoofdstad van Arakan "Arakan" is. U gaf daarnaast dan ook, gevraagd in welke staat de meeste Rohingya's wonen, verkeerdelijk op dat dat "in Akyab en Arakan" is (zie gehoorverslag CGVS2, p.7). U kende ook geen andere naam voor Akyab (zie gehoorverslag CGVS, p.8), hoewel deze stad volgens toegevoegde informatie reeds vele jaren de naam Sittwe draagt (zie blauwe map, document 2, p.8). **Voorts** is het uiterst bevreemdend dat u de Birmaanse naam voor uw eigen dorp niet bleek te kennen. U liet voor het CGVS optekenen dat dat "Fakira At" zou zijn. Uit toegevoegde informatie blijkt echter dat de Birmaanse naam voor uw dorp Kha Moun Zeik is (zie blauwe map, document 2, p.78). **Verder** bleek u ook de correcte Rohingya benaming voor de bergketen tussen Maungdaw en Buthidaung niet te kennen

(zie gehoorverslag CGVS, p.9, zie blauwe map, document 2, p.97), wat verder verbaast. Dat u, die uw hele leven in deze regio gewoond heeft, en er dermate grote problemen zou hebben, van zulke zaken niet op de hoogte zou zijn, is compleet ongeloofwaardig. Uw beweerde herkomst uit Fakira Bazar, Maungdaw, Myanmar is dan ook compleet ongeloofwaardig.

Daarnaast bleef u ook vaag over de geschiedenis van de Rohingya's in Myanmar en bleek zich ook amper geïnformeerd te hebben naar Rohingya organisaties of bekende Rohingya's (zie gehoorverslag CGVS2, pp.10-11). Gezien het feit dat u de Rohingya taal niet kent, gezien uw gebrekkige kennis van de problematiek en het gebrek aan interesse kan er geen geloof gehecht worden over uw beweerde Rohingya afkomst.

Gezien bovenstaande opmerkingen kan er dan ook geen geloof worden gehecht aan uw beweerde afkomst als Rohingya uit Myanmar. Gezien dit de kern uitmaakt van uw ingeroepen vrees, kan ook hier geen geloof meer aan gehecht worden.

De ongeloofwaardigheid van uw asielrelaas wordt **verder** bevestigd door enkele opmerkelijke en tegenstrijdige verklaringen die u aflegde over de feiten zelf die u ertoe zouden hebben gebracht uw beweerde land te verlaten. Uw verklaringen afgelegd bij het CGVS bleken immers op belangrijke punten in uw asielrelaas te verschillen van uw verklaringen afgelegd ten overstaan van de Dienst Vreemdelingenzaken ("DVZ") d.d. 23 juli 2014. **Zo** had u op de CGVS Vragenlijst die u bij de DVZ invulde tweemaal laten optekenen dat uw broer Jasimuddin in uw plaats werd opgepakt door de autoriteiten en in de gevangenis werd opgesloten (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5 & 3.9). U herhaalde ook bij de invulling van de DVZ Verklaring dat uw broer Jasimuddin in de gevangenis zit en voegde eraan toe dat uw broer Joynal reeds overleden was (zie DVZ Verklaring, pt.17). Op het CGVS verklaarde u dan weer dat uw broer Joynal in de gevangenis zou zitten, en uw broer Jasimuddin voor zover u wist onderweg naar Maleisië was (zie gehoorverslag CGVS, p.9). U bevestigde nadien dat het uw broer Joynal was die omwille van uw problemen in de gevangenis werd gestopt. U werd dan ook door het CGVS geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid. U weet deze tegenstrijdigheid aan een slechte vertaling bij de DVZ (zie gehoorverslag CGVS, p.23). Het CGVS wijst er hier opnieuw op dat u erkende dat de verklaringen die u bij de DVZ aflegde u na afloop van dit interview werden voorgelezen en u deze goedkeurde. Bovendien heeft u beide namen verschillende keren vermeld, wat eerder de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen bevestigd. **Daarnaast** is het zeer merkwaardig dat u op de CGVS vragenlijst die u invulde bij de DVZ had laten optekenen dat de feiten waardoor u zou zijn moeten vluchten, zich zouden hebben voorgedaan in het begin van 2012 en u nadien gedurende twee maanden, in de tweede helft van 2012 in de heuvels van Kiladong bent ondergedoken. Nergens vermeldde u er dat u in uw eigen dorp ondergedoken leefde. U werd zelfs gevraagd waar u ondergedoken leefde en vermeldde enkel uw beweerde schuilplaats in de Kiladong heuvels (zie CGVS Vragenlijst, pt.3.5). Dat u dan op het gehoor op het CGVS verklaarde dat u in de tussentijd nog gedurende drie tot vier maanden in uw dorp ondergedoken leefde (zie gehoorverslag CGVS2, p.20) en dit eerder niet vermeldde, is zeer opmerkelijk. **Bovendien** zou er zich voor zover u wist slecht die ene keer in begin 2012 zulk incident, waarbij tientallen huizen werden in brand gestoken, in uw dorp hebben voorgedaan, nadien niet meer wanneer u er was (zie gehoorverslag CGVS2, p.21). Uit toegevoegde informatie blijkt dat er zich in uw dorp wel degelijk een gelijkaardig incident heeft voorgedaan in 2012, maar dan op 23 augustus 2012 (zie blauwe map, document 4). U verklaarde dat u ongeveer twee maanden voor uw vertrek (uit Myanmar) in november 2012 naar de Kiladong heuvels bent getrokken. U zou zich deze feiten nog moeten kunnen herinneren, ingeval u op dat moment ook effectief in uw dorp aanwezig zou geweest zijn. **Voorts** blijkt uit andere toegevoegde informatie dat de opflakking van het sektarische geweld in Arakan in 2012 pas begon in de maand juni (zie blauwe map, document 5), en dus niet zoals u beweert reeds in het prille begin van 2012.

Verder verklaarde u ook dat u persoonlijk de voornaamste reden zou zijn waarom zoveel huizen in uw dorp in brand werden gestoken (zie gehoorverslag CGVS2, p.21), wat op zich al weinig aannemelijk is. Bovendien verklaarde u op dat moment amper enkele maanden religieus prediker geweest te zijn, wat dit verhaal nog minder aannemelijk maakt. U verklaarde overigens bij DVZ dat u sedert 2012 de islam begon te prediken bij het CGVS was dat nog enkele maanden voor de dood van uw vader einde 2011 (zie gehoorverslag CGVS, p. 20). Tenslotte is het nog minder waarschijnlijk dat uw dorpsgenoten u nog maanden in hun midden zouden laten verblijven en u dan zonder concrete aanleiding zouden doen vertrekken, terwijl enkele maanden eerder hun huizen precies omwille van uw aanwezigheid werden afgebrand. Wat er ook van zij, bovenstaande vaststellingen bevestigen slechts de ongeloofwaardigheid van uw beweerde etnische vervolging.

Aldus hebt u niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van

herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn geen elementen in het dossier die de toekenning van een Subsidiaire Beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker onderwerpt de in de bestreden beslissing opgenomen vaststellingen en tegenstrijdigheden aan een inhoudelijke kritiek. Hij voert bijgevolg de schending aan van de materiële motiveringsplicht zodat het middel vanuit dit oogpunt zal worden onderzocht.

Beoordeling

2.2. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn.

De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124).

Krachtens artikel 48/6 van de Vreemdelingenwet wordt een asielzoeker het voordeel van de twijfel gegund indien de hij cumulatief een oprechte inspanning heeft geleverd om zijn aanvraag te staven; alle relevante elementen waarover hij beschikt voorlegt en er een bevredigende verklaring is gegeven over het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen; zijn verklaringen samenhangend en aannemelijk zijn bevonden en niet in strijd zijn met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn aanvraag; de asielzoeker zijn aanvraag tot internationale bescherming zo spoedig mogelijk heeft ingediend, of goede redenen kon aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen; en wanneer er is vast komen te staan dat de asielzoeker in grote lijnen als geloofwaardig kan worden beschouwd.

De commissaris-generaal moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen.

Aangaande de vluchtelingenstatus

2.3. Verzoeker beperkt zich tot het stellen dat zijn *"rechten van verdediging geschonden zijn, omdat de Dienst Vreemdelingenzaken hem niet de mogelijkheid heeft gegeven zich uit te drukken in zijn eigen taal. In de bestreden beslissing van de DVZ stelt men immers herhaaldelijk dat verzoeker de 'Rohingya taal' niet machtig zou zijn. Dit zou moeten blijken uit de gebrekkige communicatie met een Rohingya tolk. Tijdens het verhoor door de DVZ zou vastgesteld zijn dat verzoeker een dialect spreekt van Rohingya, het Chitagong. Dit klopt echter niet. Verzoeker is de Rohingya taal wel degelijk machtig en zal hiervoor ook de nodige bewijsstukken verzamelen. Nadat men bij de DVZ overtuigd was dat Verzoeker niet de Rohingya taal spreekt, doch Verzoeker deze onwaarheid niet wilde bevestigen, is de toon van het verhoor helemaal omgeslagen. Uit de bestreden beslissing blijkt ook duidelijk dat de DVZ zeer veel belang hecht aan dit foutieve element in haar beslissing"*.

2.4. Vooreerst dient ter terechtzitting worden benadrukt dat de bestreden beslissing niet uitgaat van de Dienst Vreemdelingenzaken maar van commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Voorts is de procedure voor de commissaris-generaal geen jurisdictionele procedure, maar een administratieve. De rechten van verdediging zijn niet onverkort van toepassing op beslissingen die worden genomen in het kader van de Vreemdelingenwet (RvS 2 februari 2007, nr. 167.415; RvS 12 september 2001, nr. 98.827). Er bestaat geen verplichting tot het houden van een tegensprekelijk debat zodat verzoeker niet aantoonde hoe hij een recht van verdediging kan genieten met betrekking tot de bestreden beslissing die een bestuurlijk karakter heeft. Dit onderdeel kan derhalve niet dienstig worden ingeroepen.

2.5. Verzoeker geeft eveneens een verkeerde lezing van het administratief dossier. Immers verzoeker is op de Dienst Vreemdelingenzaken niet gehoord in het Rohingya maar in het Chittagong dialect, dat een Bengaalse taal is en enigszins verwant is met het Rohingya. Verzoeker geeft op het CGVS-gehoor zelf toe dat hij de Rohingya taal niet zo goed spreekt (zie CGVS-gehoor). Uit de stukken van het administratief dossier blijkt dat verzoeker zich enkele verstaanbaar uitdrukt in het Hindi en in mindere mate in een Bengaals dialect. Uit het administratief dossier blijkt dat zowel op de Dienst Vreemdelingenzaken als bij het CGVS inspanningen werden gedaan om verzoeker te laten bijstaan door een tolk die zijn taal machtig is.

2.6. Verzoeker kan met de eenvoudige bewering dat hij wel het Rohingya spreekt de vaststellingen in de bestreden beslissing niet weerleggen. Immers er bestaat wel zekerheid dat de tolk op het CGVS het Rohingya spreekt (zie CGVS-gehoor). Anderzijds wat ook wordt beweerd door verzoeker, kan de vaststelling dat hij onbekend is met eenvoudige Rohingya woorden, zoals oom, geld, dorp, oorlog, wolk, identiteitskaart of chairman (zie gehoorverslag CGVS, p.6, pp.11-12, p.17, zie landeninformatie, document 2, pp.94-95, p.104) en daarnaast wel Bengaalse woorden gebruikt 'bahini' wanneer gevraagd werd over de Nasaka, de ordetroepen in de grensregio (zie gehoorverslag CGVS2, p.12;); zie landeninformatie, document 2, p. 27) enkel blijken dat verzoeker bekend is met termen en een taal gebruikt in Bangladesh maar is geheel onwetend over Myanmar. Verzoekers bewering dat hij zelfs de Birmaanse taal sprak wordt door hemzelf ontkend op het eerste CGVS-gehoor. Echter hieruit blijkt dat verzoeker voortdurend kennis poneert die hij dient te corrigeren wanneer hierop ingegaan wordt. Een dergelijke houding is bedenkelijk en wijst op bedrog.

2.7. Dit blijkt ook uit verzoekers onwetendheid over Myanmar. Immers voor een zoon van een Iman en dus een religieus geleerde die zelf ook deze functie opneemt, kan minstens verwacht worden dat hij weet waar hij geboren is en weet dat Maungdaw en Mandalay (zie gehoorverslag CGVS2, p. 5) belangrijke, maar verschillende steden zijn die ver van elkaar gelegen zijn in verschillende deelstaten van Myanmar (zie landeninformatie, document 3). Voorts kent verzoeker de hoofdstad van de staat Arakan niet en weet hij evenmin welke sinds vele jaren de naam is van Akyab, terwijl dit deze stad de belangrijkste stad van de Rohingya is (zie gehoorverslag CGVS, p. 8). Ten slotte blijkt ook nog dat verzoeker de Birmaanse naam voor zijn eigen dorp zelfs niet kent (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier document 2) wat geheel onaanvaardbaar is.

2.8. Behoudens verzoekers loutere bewering dat hij tot de Rohingya van Myanmar zou behoren, kan dit uit geen enkel element van het administratief dossier blijken. Integendeel, verzoeker is over de hele lijn dermate onwetend en onbekend over Myanmar dat hieruit enkel kan worden vastgesteld dat hij niet afkomstig is van dit land en zijn relaas aldus geheel verzonnen voorkomt.

2.9. Volledigheidshalve kan nog worden toegevoegd dat de in de bestreden beslissing opgenomen motieven inzake de ongeloofwaardigheid van verzoekers beweerde vervolging, pertinent zijn. Immers kan niet worden aangenomen dat verzoeker niet eenduidig zou kunnen verklaren of zijn broer gestorven is, of wie van zijn broers gevangengenomen werd of nog op weg was naar Maleisië en of hij al dan niet ondergedoken leefde. Verzoekers verklaringen zijn dermate ongerijmd dat een vertaalfout uitgesloten is. Ook op deze punten kunnen slechts onverzoenbare en aldus ongeloofwaardige asielmotieven blijken.

2.10. In acht genomen wat voorafgaat, kan geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker voorgehouden herkomst en kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953, in aanmerking worden genomen.

Aangaande de subsidiaire beschermingsstatus

2.11. Wat betreft de subsidiaire bescherming kan de Raad slechts vaststellen dat verzoeker niet aantoonbaar noch aannemelijk maakt dat hij afkomstig is uit Myanmar. Verzoeker toont immers niet aan waar hij verbleef vooraleer in België asiel aan te vragen.

2.12. Gelet op het feit dat verzoeker de door hem beweerde herkomst uit Myanmar niet aantoonbaar, maakt hij evenmin aannemelijk dat de afweging van het reële risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet dient te gebeuren ten opzichte van de situatie in Myanmar.

Besluit

2.13. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet of een risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet aantoonbaar.

2.14. Uit wat voorafgaat, is gebleken dat de Raad het beroep ten gronde heeft kunnen onderzoeken, zodat er geen reden is om de bestreden beslissing te vernietigen. De Raad kan immers volgens artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet slechts tot vernietiging overgaan als hij een onherstelbare substantiële onregelmatigheid vaststelt of als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. De aangevoerde schendingen kunnen hier, gelet op het voorgaande, dan ook evenmin leiden tot een vernietiging van de bestreden beslissing.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig oktober tweeduizend vijftien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. DECLERCK